

ille a quo petis qđ nō habet: aut qđ parus habet: et timet dare ne minus habeat. **U**s nolle. quō tibi erogat deus misericordiam: **Tu** eroga caritatē. **U**ideamus si finis dū erogas. Quāta est ergo opulētia in ipsa summitate: si pōt tanta esse in imagine: **E**rgo fratres ad hanc maxime exhortamur: vos caritatē non solū in vos ipsos: sed in eos etiam qui foris sūt: siue adhuc pagani: nōdū credentes in christo: siue diuisi a nobis: nobiscū caput p̄sententes et a corpore separati. **B**oleamus illos fratres tanq̄ fratres nostros: velint nolint fratres nostri sunt. **T**unc esse desinēt fratres nostri: si desierint dicere pater noster. **B**ixit de quibusdā p̄pheta his qui dicūt nobis: nō estis fratres nostri: dicite fratres nostri estis. **C**ircūspicite de quibus hoc dicere potuerit. **N**unqđ de paganis: **N**ō. **N**ecq̄ em̄ dicim⁹ eos fratres nostros s̄m scripturas: et ecclesiasticū loquendi morē. **N**unqđ de iudeis qui in christū nō crediderūt: **L**egite **A**p̄lūm: et videte qđ fratres quādo dicit **A**p̄lus sine aliquo additamento: nō vult intelligere nisi christianos. **N**on est autē subiectus inquit frater aut soror in huiusmodi: cū diceret de coniugio. **F**ratrem et sororem dixit christianus vel christianā. **I**terum dicit: **Tu** aut quid iudicas fratrē tuū: aut tu quid spernis fratrē tuū: **E**t alio loco: **T**os inquit iniquitatem facitis et fraudatis: et hoc fratrib⁹. **I**sti ergo qui dicūt: non estis fratres nostri: paganos nos dicunt. **I**deo em̄ et rebaptizare nos volunt: dicētes nos non habere qđ dant. **U**nde cōsequens eū error ipsorū: vt negēt nos fratres suos esse. **S**ed quare nobis dixit p̄pha: **T**os dicite illis fratres nostri estis: nisi qđ nos in eis agnoscimus qđ nōs repetimus. **I**lli ergo nō agnoscendo baptismū nostrū negant se fratres: nos aut non repetendo ipsorū: sed agnoscēdo nostrū dicim⁹ eis: fratres nostri estis. **B**icūt illi: qđ nos queritis: quid nos vultis: **R**espondem⁹: fratres n̄r estis. **B**icūt: ite a nobis: nō vobiscū habem⁹ rationē. **N**os p̄sus vobiscū rationē habem⁹: vnū christū p̄sentemur: in vno corpore: sub vno capite esse debem⁹. **Q**uid ḡ me queritis ait: si perij: **M**agna absurditas: magna vesania. **Q**uid me querit si perij: **Q**uare querere: nisi qđ p̄isti. **S**i ḡ perij inq̄t quō sum frater tu⁹: **E**t dicat mihi de te: frater tu⁹ mortu⁹ erat et reuixit: perierat et inuētus est. **A**d iuramus: ḡ vos fratres p̄ ipsa viscera car-

tatis cui⁹ lacte nutrimur: cui⁹ pane solidamur: p̄ christū dñm nostrū: p̄ mansuetudine et adiuram⁹ vos. **T**pus est em̄ vt impendā⁹ in eos magnā caritatē: abūdatē misericordiam in dep̄cando deum p̄ illis: vt aliqui det illis sensū sobriū: vt resipiscant et videant se: qđ nō habent oīno: qđ dicāt cōtra veritatē. **N**ō in eis remansit: nisi sola in firmitas animositatis: que tāto ē languidior: quāto se maiores vires h̄re existimat: p̄ infirmis: p̄ carnaliter sapiētib⁹: p̄ aialib⁹ et carnalib⁹: tñ p̄ s̄rib⁹ n̄ris eadē sacramēta celebrantib⁹: et si nō nobiscū eadez: tñ vnū amē r̄ndentib⁹: et si nō nobiscū vnū amē: hortamur medullas caritatē v̄re: sūdāt ad deū p̄ces p̄ eis. **A**liqđ em̄ p̄ salute ip̄orū egimus in concilio: qđ explicari vobis hodie iam t̄pus nō sufficit. **U**n exhortamur vos vt alacriores et numerosiores (**A**udiēt. n. a vobis fratres n̄r qđ nūc nō assunt) puenias crastino die: ad basilicā triciarū.

Explicit Tract. de p̄s. xxxii.

Incipit Tract. de p̄s. xxxiii.

Prefatio.

Psalms iste nihil quidez obscurū: et qđ expositore indigeat: videt habere in textu suo. **T**itulus autē ei⁹ intētos facit: et pulsantes desiderat. **S**ed quēadmodū hic scriptū est: qđ bt̄s vir qđ sperat in eum: sperem⁹ oēs qđ pulsantib⁹ apturus ē. **N**ō em̄ hortaret nos vt pulsarem⁹: si nollet aperire pulsantibus. **S**i em̄ aliqui p̄tingit: vt qđ disponebat sedē: tedio cōpulsus ad manū pulsantis cōtra dispositionē suā surgat et aperiat: ne diu pulsantē patiat⁹: quātomagis sperare debem⁹ citius aperturū illū qđ ait: **P**ulsate et aperietur vobis. **P**ulso ergo nūc intēione cordis ad dñm deū: vt dignet nobis hoc mysteriū reuelare. **P**ulset mecū et caritas vestra intentione audiēdi: et hūilitate orādi p̄ nobis. **E**st em̄ qđ fatēdū est arcanū et grande mysteriū: **S**ic. n. se habet titulus psalmi.

Psalms **D**avid cum mutauit vultu suū corā **A**bimelech: et dimisit eum et abiit.

Sermo primus.

Querimus in scripturis s̄m res gestas: que nobis de **D**avid cōscripte sūt: qñ sic factū: quēadmodū inuenimus titulū psalmi: cum fugeret a facie **A**bsalō filij sui. **L**egim⁹. n. in regnorū libris: et inuenimus: qñ **D**avid fugeret a facie filij sui **A**bsalon. **E**t verissimū est: quia

contigit: qđ cōtigit: scriptus est. Et q̄uis
titulus psalmi in mysterio sic scriptus sit:
tñ ductus est de re que gesta est. Sic credo
qđ hic scriptū est. **Lū** mutauit vultū suū
corā **Abimelech**: et dimisit eū: et abiit. Scri-
ptum est: sed in regnōrū libris: ubi omnia
nobis scripta sunt: que pertinent ad res ge-
stas **Dauid**. non inuenimus hoc: et tamen
aliquid inuenimus vnde appareat hoc ef-
fectum. Nam scriptū est. Quia cum fu-
geret **Dauid** p̄secutorē **Saul**: ptulit se ad
Achis regē geth: id ē ad regē cuiusdā gen-
tis vicine regno iudeorū. Ibi latitabat: vt
p̄secutionē **Saul** euitaret. Recēs autē erat
gloria eius. Unde p̄ benefacto meruit in-
uidiam: quādo **Goliath** interfecit: et in vna
pugna gloriā securitatemq; regni et regi et
populo cōparauit. **Saul** autē cū puocante
Golia estuaret: p̄strato **Golia**: hostis esse
cepit ei: p̄ cuius manū hostem necauerat:
et inuidit glorie **Dauid** maxime: qz popu-
lus in exultatione cōstitutus: et choro iam
facto mulieres cantauerūt gloriā **Dauid**:
qđ **Saul** p̄cussisset in milibus: et **Dauid** in
denis milib⁹. Hinc ille cōmotus qđ cepat
habere maiore gloriā p̄vā pugna puer: et
tam in laudibus omnīū regi p̄ponebat: vt
se habet pestilentia liuoris et superbia secu-
li: inuidē ei ceperat et p̄sequi. Tūc ille se vt
dixi cōtulerat ad regē **Geth** qui vocabat̃
achis. Suggestū est autē regi ipsi qđ illum
apud se haberet qui magnā gloriā habere
ceperat in populo iudeorū: et dictū est illi: Nō-
ne iste est **Dauid** cui chorū fecerūt mulie-
res israelite dicentes: **Saul** p̄cussit in mili-
bus: et **Dauid** in denis milibus. Si autem
p̄pter hāc gloriā inuidere illi cepat **Saul**:
nōne metuendus erat **Dauid**: ne et ille rex
ad quē cōfugerat vellet opprimere eū: quē
posset de vicino hostē habere: si saluū ser-
uaret. Timuit et illū: et sicut scriptū est: mu-
tauit vultū suū corā ip̄is: et affectabat et tym-
panizabat ad ostia ciuitatū: et ferebatur in
manibus suis: et p̄cidebat ad ostia porte:
et saluē decurrebāt sup̃ barbā eius. Tūc
eū rex ille apud quē latebat: et ait suis: Ut
quid mihi istū arrepticiū adduxistis? Nū-
quid nā intraturus est domū meā? Et sic il-
lū dimisit p̄iciens illū: et recessit inde **Da-
uid** incolumis p̄ istam figurationē furorē.
Tūc et ad istā historiā p̄tinere qđ scri-
ptū est: psalmus **Dauid** cū mutauit vultū
suū corā **Abimelech**: et dimisit eū: et abiit.
Sed ille **Achis** erat non **Abimelech**. Nō

men em̄ solum nō videtur cōuenire. Nam
res gesta p̄pe ipsis verbis pariter designa-
ta est in psalmis: sic scriptū est in regnōrū il-
bro: Ideo magis mouere nos debet ad q̄
rendū sacramentū: quia nomen mutatum
est. Nam neq; illud sine causa factū est: q̄
uis sit factū: sed qz aliquid figurabat: neq;
hoc sine causa scriptum est: nomine cōmu-
tato. Videtis certe fratres p̄funditatē sa-
cramentorū. Si nō est in mysterio qđ a pu-
ero **Goliath** occisus est: nō est in mysterio:
qz inmutauit vultū suū: et affectabat: et tym-
panizabat: et cadebat ad ostia ciuitatis: et
ad ostia porte: et saluē decurrebāt sup̃ bar-
bā eius. Tū fieri pōt: vt nō hoc aliquid si-
gnificaret: qñquidē aperte dicit **Aplūs**:
Hec autē in figura cōtingebant illis. Scri-
pta sunt autē p̄pter nos: in quos finis secu-
lorū obuēnit. Si nihil significat manna: de
quo dicit **Aplūs**: Et cibū spirituale man-
ducauerūt: Si nihil significat: qđ diuisū ē
mare: et per mediū ductus est populus: vt
euaderent p̄secutionē **Pharaonis**: cū di-
cat **Aplūs**: Nolo em̄ vos ignorare fratres
qz patres nostri omnes sub nube fuerūt: et
omnes in **Moyse** baptizati sūt in nube et
in mari: Si nihil significat qđ p̄cussa petra
aqua p̄fluxit: cū dicat **Aplūs**: Petra autē
erat christus. Si ergo illa nihil significant
q̄uis sint gesta: si nihil deniq; significant
duo filij **Abrae** nati s̄m ordinez nascendi
hominū: et tamen in ipsos duos filios duo
testamēta appellat **Aplūs**: vetus et nouū: et
dicit: Hec sunt duo testamēta: que sunt in
allegoria. Si ergo illa nihil significāt: que
videtis auctoritate apostolica in mysterio
futurarū rerum gesta esse: debemus arbi-
trari nihil significare etiā hoc quod vobis
ex libro regnōrū: de **Dauid** pauloante nar-
rauimus. Nō ergo nihil significat: et qđ no-
men mutatū est: et qđ b̄ dictū est corā **Abi-
melech**. Intendite mecū. Omnia em̄ que
dixi modo: quasi ad manū p̄tinent pulsant̃:
nō dū apertū est. Pulsauimus cuz ista
dicerem⁹: Pulsasti et vos cū ista audiret̃.
Adbuc pulsē⁹ orādo vt dñs apiat nob̃.
Hominū hebreorū habemus interpretatio-
nem. Nō defuerūt docti viri qui nobis no-
mina ex hebreo in grēcā linguaz: et inde in
latinā transferrēt. Cōsulētes ḡ noīa ista: in-
uenimus interpretari **Abimelech** patrē mei
regnū: et interpretari **Achis** quō est. Hec no-
mina attendam⁹: inde incipit nobis apire
pulsantib⁹. Si queri qđ ē **Achis**: Respō-

detur: quod est. Quod est verbū ē admirantē
et non intelligentis Abimelech patris mei
regnū Baud manu fortis. In figura chri
sti Baud: sicut Solias in figura diaboli:
et quod Baud pstravit Soliam: christus ē
qui occidit diabolum. Quid est autē christus
qui diabolum occidit: Humilitas occidit su
perbiam. Cū ergo christū nomino fratres
mei: maxime nobis humilitas cōmendat.
Uiam enī nobis fecit per humilitatē: quia
per superbiam recesseramus a deo: redire ad
eum nisi per humilitatē non poteramus: et
quē nobis preponerem⁹ ad imitandū: non
habebamus. Omnis enī mortalitas homi
nū superbia tumuerat: Et si existeret aliq̃s
humilis vir in spiritu: sicut erāt pphete: pa
triarche: dedignabatur genus humanum
imitari humiles homines. Ne ergo dedig
naretur homo imitari hominē humilē: de
factus est humilis: vt vel sic superbia gene
ris humani nō dedignaretur sequi vestigia
dei. Erat autē: vt nostis: sacrificiū iudeorū
antea scdm ordinē Aaron in victimis pe
corū: et hoc in mysterio: Nōduz. n. erat sa
crificiū corporis et sanguinis domini: quod
fideles norunt: et qui euāgelium legerūt: quod
sacrificiū nunc diffusum est toto orbe ter
rarū. Proponite ergo vobis ante oculos
duo sacrificia: et illud scdm ordinē Aarō:
et hoc scdm ordinē Melchisedech. Scptū
est enim: Iuravit domin⁹ et non penitebit
eū: tu es sacerdos in eternū scdm ordinem
Melchisedech. Be q̃ dicit: Tu es sacer
dos ieternū scdm ordinē Melchisedech:
Be domino nro Iesu christo. Quis erat
Melchisedech: Rex salem. Salē ciuitas
fuit antea illa: que postea: sicut docti pdi
derūt: Hierusalē dicta ē. Ergo anteq̃ ibi
regnarēt iudei: ibi erat ille sacerdos Mel
chisedech: qui scribit i genesi: sacerdos dei
excelsi. Ipse occurrit Abraē: quādo libera
uit Loth de manu psequentiū: et pstravit
eos a quibus ille tenebat: et liberauit fra
trem. Post liberationē fratris: occurrit ei
Melchisedech. Et tātus erat Melchise
dech: a quo benediceretur Abraā. Protu
lit panē et vinum: et benedixit Abraā: et de
dit ei decimas Abraā. Glidete quid ptu
lit ei quē benedixit. Et dictū ē postea: Tu
es sacerdos in eternū scdm ordinē Mel
chisedech. Baud hoc in spiritu dixit lon
ge post abraam: Apibus autē Abraē fuit
Melchisedech. Be quo alio dicit: Tu es
sacerdos in eternū scdm ordinē Melchise

dech: nisi de illo cui⁹ nostis sacrificiū: Et
latum est enī sacrificiū Aaron: et cepit esse
sacrificiū scdm ordinē Melchisedech.
Ergo mutauit: nescio q̃s: vultū suū. Quis
est iste: Nescio quis nō sit: et scio quis. No
tus est enī dominus noster Iesus christ⁹:
In corpore et sanguine suo voluit esse salu
tem nostrā. Unde autē cōmendauit corp⁹
et sanguinē suum: Be humilitate sua. Nisi
enī esset humilis: nec manducaret: nec bi
beret. Respice altitudinē ipsius. In prin
cipio erat verbū: et verbū erat apud deū:
et deus erat verbū. Ecce cibus sempiter
nus: sed manducat angeli: manducant su
perne virtutes: manducat celestes spiru:
et manducat et saginatur: et integrū manet.
quod eos faciat et lenificat. Quis autē ho
mo posset ad illum cibū: Unde cor tā ido
neū illi cibo: Oportebat ergo vt mensa il
la lactesceret: et ad puulos pueniret: Un
de aut sit cib⁹ lac: Unde cibus in lacte cō
uertitur: nisi per carnē traiciatur: Nā ma
ter hoc facit. Quod māducat mater: hoc
māducat infans. Sed quia minus idone⁹
est infans: qui pane vescatur: ipsum panē
mater incarnat: et per humilitatē mamille
et lactis succū: de ipso pane pascit infantē.
Quō ergo de ipso pane paut nos sapien
tia dei: Quia verbū caro factū est: et habi
tauit in nobis. Glidete ergo humilitatē: qz
panē angelorū manducauit homo: vt scri
ptū est: Panē celi dedit eis: panē angelo
rum manducauit homo: id est verbū illud
quo pascunt angeli sempiternū: quod est eq̃
le patri: māducauit homo: qz cū in forma
dei esset: nō rapinā arbitratus est esse se eq̃
lem deo. Sagināt g̃ illo angeli. Sz semet
ipsum exinaniuit: vt māducaret panē an
gelorū homo: formā serui accipiēs in simi
litudine hominū factus: et habitu inuētus
vt homo: humiliavit se factus obediēs vs
qz ad mortē: mortē autē cruci: vt iam d̃ cru
ce cōmendaret nobis caro et sanguis dñi:
nouū sacrificiū: qz mutauit vultū suū corā
Abimelech: id est corā regno patris. Re
gnū enī patris: regnū erat iudeorum.
Quomō regnū patris: Regnū Baud: re
gnū Abraē. Nam regnū dei patris magis
ecclia qz populus iudeorū: sed fm carne
regnū patris populus israel. Bictū est enī:
Et dabit ei deus sedez Baud patris sui.
Bemonstratur ergo scdm carnē pater do
mini esse Baud: scdm diuinitatē aut chri
stus. Nō filius: s̃ dñs Baud. Iudei vō

christū fm carnē norunt fm diuinitatē nō
norunt. Ideo facit illis questionē ⁊ dicit:
Qui filiū esse dicitis christū: **Et** responde
rūt filiū **Dauid**. **Et** ille: **Quomō** ergo **Da**
uid in spiritu vocat eū: dñm vbi ait: **Bixit**
dñs domino meo sede ad dexterā meā: dō
nec ponaz inimicos tuos sub pedib⁹ tuis:
Si ergo **dauid** in spiritu vocat eum domi
nū: quomō filius ei⁹ est: **Et** nō potuerunt
illi respōdere: quia nō nouerāt in dño chri
sto: nisi qđ videbat oculis: nō quod corde
intelligebatur. **Si** autē intus haberēt ocu
los sicut habebāt foris: ex eo qđ foris vide
bant intelligerēt filiū **Dauid**: ex eo qđ in
tus intelligebant intelligerēt dominū **Da**
uid. **Mutauit** ergo vultū suū coram **Abi**
melech. **Quid** est ergo coraz **Abimelech**:
Coram regno patrī. **Quid** est corā regno
patris: **Corā** iudeis: **Et** dimisit eū ⁊ abiit.
Quem dimisit: **Ipsū** populum iudeoz
dimisit ⁊ abiit. **Queris** modo christū apđ
iudeos ⁊ non inuenis. **Uñ** dimisit ⁊ abiit:
Quia mutauit vultū suū. **Habentes** enim
illi sacrificiū scđm **Aaron**: nō tenuerunt sa
crificiū scđm ordinē **Melchisedech**: et
amiserunt christū: ⁊ ceperunt eū habere gē
tes: quo non miserat ante preconēs. **Nam**
ad illos pcones miserat: ipm **Dauid** **Abra**
am **Isaac** ⁊ **Jacob** **Esaias** **Ieremiā**: ⁊ ce
teros prophetas miserat: ⁊ pauci inde co
gnouerūt: ⁊ ipsi pauci in cōparatione peū
tium. nā multi erāt. **Milia** eñ legimus fu
isse. **Scriptū** est: reliquie salue fiāt. **Sed** q̄
ris mō circūcisos christianos: ⁊ non inue
nis. **Erant** autē de circūcisione recentib⁹
temporib⁹ fidei multa milia circūcisorū.
Queris mō ⁊ nō inuenis. **Merito** nō in
uenis: mutauit vultū suū corā **Abimelech**
⁊ dimisit eū ⁊ abiit. **Et** coraz **Achis** muta
uit vultū suū: ⁊ dimisit eum ⁊ abiit. **Ideo**
eñ mutata sūt noia: vt ad mysterij signifi
cationē nos excitaret mutatio nominū: ne
putaremus nō narrari aut cōmemorari in
scripturis psalmoz: nisi qđ in libris regno
rū gestū inuenitur: ⁊ nō ibi q̄reremus figu
ras futuroz: sed tanq̄ res gestas accipe
remus. **Cū** ergo nomina mutant quid tibi
dicif: **Clausum** est hic aliquid: pulsa noli
berere in littera: q̄ littera occidit: sed desi
dera spiritū. spūs eñ viuificat. **Intellect⁹**
spūalis: credentē saluū facit. **Quō** ḡ dimi
sit **Achis** regē: attēdite fratres. **Achis** dixi
interpretari quō ē. **Recordamini** euāgelij:
qñ loquebat dñs noster **Iesus** christus de

corpore suo ait: **Nisi** quis manducauerit
carnē meā ⁊ biberit sanguinē meū: non ha
bebit in se vitam eternā. **Caro** eñ mea ve
re est esca: ⁊ sanguis me⁹ v̄e potus ē. **Et** di
scipuli eius qui eum sequebantur expaue
rūt ⁊ exhorruerūt sermonē: non intelligen
tes: putauerūt nescio quid durū dicere do
minū nostrū **Iesum** christū: qđ carnē eius
quā videbant māducaturi erant: ⁊ sangui
nē bibituri: ⁊ nō potuerunt tolerare: quasi
dicētes: quō est. **Error** eñ ⁊ ignorantia et
stulticia in psona regis **Achis**. **Ubi** eñ di
citur quō est: nō intelligif. vbi nō intelligif
tenebre ignorantie sunt. **Erat** ergo in illis
regnū ignorantie: quasi rex **Achis**: id est re
gnū erroris eis dominabatur. **Ille** autē di
cebat: **Nisi** qđ māducauerit carnem meā ⁊
biberit sanguinē meum. **Quia** mutauerat
vultū suū: quasi furor iste ⁊ infania videba
ur dare carnem suā manducandā homi
nib⁹ ⁊ bibendū sanguinē. **Ideo** quasi infan
nus putat⁹ ē **Dauid**: qñ dixit ip̄e **Achis**:
arrepticiū huc mihi adduxistis. **Nōne** vi
des infania: māducate carnē meā ⁊ bibite
sanguinē meū: **Et** quicūq; nō māducaue
rit carnē meā ⁊ biberit sanguinē meum: nō
habebit in se vitā: **Quasi** insanire videba
tur. **Sed** regi **Achis** insanire videbat: id
est stultis ⁊ ignorantibus: ideo dimisit euz
⁊ abiit. **Fugit** corda eozū intellect⁹: nō euz
possunt cōprehendere. **Et** quid dixerūt il
li: **Quasi** quō ē: quod interpretatur **Achis**.
Bixerunt enim: **Quō** pōt hic nobis dare
manducare carnē suā: **Arrepticiū** puta
bant dominū: ⁊ nescire quid loqueret ⁊ in
sanire. **Ille** autē qui nouerat qđ dicebat in
illa mutatiohe vultus sui: ⁊ quasi furore et
infania: sacramēta p̄dicabat et affectabat:
⁊ tympanizabat ad ostia ciuitatis. **Querē**
dū ē qđ sit ⁊ ip̄e affectabat: ⁊ ad ostia tym
panizabat: **Nō** sine cā dictū ē: p̄cidebat ad
ostijū porte. non sine cā dictū ē: ⁊ salue de
currebāt sup barbā eius. non frustra dicta
sūt: s̄ idigēt intelligentia. **Biutum⁹** sermo
onerofus eē nō debet. **Hostis** fratres iude
os ip̄os corā qbus ille mutauit vultū suū:
⁊ dimisit eos ⁊ abiit hodie vacare. **Si** illi q̄
christū amiserūt quos dimisit ⁊ abiit: hñt in
anē vacationē: nos habem⁹ fructuosaz va
cationē: vt intelligamus christū q̄ illos di
misit ⁊ venit ad nos. **Quia** nō frustra facta
sunt: ⁊ in illo furore **Dauid**: qđ dicif affec
tabat ⁊ tympanizabat ad ostia ciuitatis: ⁊
ferebatur in manibus suis: ⁊ p̄cidebat ad

ostia porte: et saluē decurrebant sup bar-
bā ei. Affectabat ille. Quid ē affectabat?
Affectū habebat. Quid est affectū habē?
Quia cōpassus ē infirmitatib⁹ nris: et iō vo-
luit ipam carnē suscipere: in q mortē occide-
ret. Cōpassus ē nobis affectasse dictus ē.
Ideo rephendit Ap̄lus eos q duri sūt et si-
ne affectu. Rephendēs em̄ quosdā: ait: si-
ne affectu: sine misericōdia. Ubi est affect⁹ ibi
est misericōdia: ubi misericōdia ē: miserat⁹ ē nos de
supnis. Si exinaniri se nollet manēs in ea
forma in qua cōlis erat patri sempitern⁹:
in morte remāsissem⁹. Sed vt nos de mor-
te sempiterna liberaret: q nos pctm̄ supbie p-
duxerat: hūiliauit se fact⁹. Ibditus vsq ad
mortē: mortē aut crucis. Ergo affectabat:
q: puenit vsq ad mortē crucis. Et qm̄ qui
crucifigit in ligno extendit: vt aut tympa-
nū fiat caro: id est coriū: in ligno extendit:
Bictū est: et tympanizabat: id est crucifige-
bat: ligno extendebat. Affectabat: id ē af-
fectū in nobis habebat: vt aiām suā pone-
ret p ouib⁹ suis. Tympanizabat: quomō?
Ad ostia ciuitatis. Ostiū nobis est qd ap-
tur: vt credam⁹ deū. Clauseramus hostia
ptra christū: et aperueram⁹ diabolo. Cōtra
vitā eternā clausum cor habebamus. Ille
aut dñs de⁹ noster: q clausū cor habeba-
mus: hoies aduersus vitā eternā: nec pote-
ram⁹ videre verbū: qd vidēt angeli: cruce
apiebat corda mortaliū: s̄ ē tympanizauit
ad ostia ciuitatis: et ferebat in manibus su-
is. Hoc vō fratres quō posset fieri in hoie:
quis intelligat? Quis. n. portat in manib⁹
suis: Manibus aliorū pōt portari hō: ma-
nib⁹ suis nemo portat. Quō intelligat: in
ipō Dauid: fm̄ litterā nō iuenim⁹. in chri-
sto aut iuenim⁹. Ferebat em̄ christ⁹ in ma-
nibus suis: qm̄ cōmendās ipm̄ corpus suū
ait: Hoc ē corp⁹ meū. Ferebat. n. illud cor-
pus in manib⁹ suis: ipa est hūilitas dñi no-
stri Jesu christi: ipa mltū cōmēdat hoib⁹.
Ad ipaz nos hortat fratres vt viuam⁹: id
est hūilitatē eius imitemur: vt pcutiamus
Solā: et tenētes christū: vincam⁹ supbiā.
Procidebat em̄ ad ostia porte. Quid est
procidebat: Ad hūilitatē se ipse deiiciebat.
Quid ē ad ostia porte: Initū fidei q salui
efficiamur. Nemo em̄ incipit nisi ab initio fi-
dei: sicut dicit in canticiscātorū: Venies
et p̄trāsies. Ab initio fidei pueturi sumus
facie ad faciē: sicut scriptū est: Bilectissimi
filij dei sumus: et nōdū apparuit qd erim⁹.
Scimus q: cū apparuerit: similes ei erim⁹:

qm̄ videbim⁹ eū sicuti ē. Videbim⁹. Qm̄
cū ista trāsierint. Audi etiā Paulū apo-
stolū: Videmus nūc p speculū in enigma-
te: tūc aut facie ad faciē. Anteq̄ ḡ videā-
mus facie ad faciē: verbū qd vidēt angeli:
op⁹ nobis est adhuc ostijs porte: ad q pci-
dit dñs hūilians se vsq ad mortē. Quid ē
qd saluē decurrebat sup barbaz ei? In b
em̄ imutauit vultū suū corā Abimelech
vel Achis: et dimisit eū et abiit. Non itelli-
gentes dimisit. Ad q̄s abiit: Ad gentes.
Ergo nos intelligam⁹ qd ipi nō potuerūt.
Decurrebant sup barbā Dauid saluē:
Quid ē saluē: Quasi vba infantilia. Sali-
ue em̄ currūt in infantib⁹. Nōne erāt tāq̄
infantilia vba: māducate carnē meā: et bi-
bite sanguinē meū: S̄ ista infantilia verba
tegebāt vtutē ipius. Virtus em̄ in barba
intelligit. Saluē igit decurretes sup bar-
bā ei qd sūt: nisi vba infirma virtutē ei⁹ te-
gentia: Intellexit vt arbitror sanctitas ve-
stra titulū psalmi hui⁹. Si velimus iā psal-
mū exponere: timendū est ne illa q audist
labātur de cordib⁹ vestris. Titulū psalmi
hui⁹ exposuimus: in nomine dñi nri Jesu
christi. Qm̄ crastinus dies dominic⁹ est: et
debemus vobis sermonez: differamus in
crastinum: vt etiā psalmi textum libenter
audiat.

Sermo Scōs de eodē psalmo.

Qui hesternio die affuistis: nō dubi-
to qd meministis pollicitatōis no-
stre. Tpus em̄ est in noie dñi debi-
tū solue. Ipe q inspirauit vt pmitterem⁹:
ipse dabit vt soluam⁹: sp̄ existentes debito-
res caritat. Ipsa ē em̄ q sp̄ reddit et sp̄ de-
betur: sicut dicit Ap̄lus: Nemini qcq̄ de-
beatis: nisi vt inuicē diligatis. Psalmi hu-
ius titulū heri exposuim⁹: cuius expositio
cū nos diuini retineret: eiusdē psalmi textū
exponendū distulim⁹. Audiamus em̄ qd
sp̄s sanctus p os p̄p̄te sancti sui dicat in
isto sermone psalmi: qd cōgruat titulo quē
hesterno die tractauim⁹. Qui nō affuerūt
tū et h̄ debitū petunt: ne forte p alijs tātas
moras faciētes fraudem⁹ eos: qb⁹ iā reddē
dū ē qd debem⁹: breuiter cōmemoratū ag-
noscat qntū p̄nt: qui hodie assūt et heri nō
affuerūt. Si quid aut eos mouet qd dilige-
tius interrogare debeat: patientes aures
nostras inueniet in nomine christi alijs tpi-
bus: ne ista mō occupent. Dixim⁹ scriptū
esse in libro regnorū: q Dauid cū fugeret
Saul: latere voluit apud regem quendāz

Beth: nomine Achis. Sed cū gloria eius ibi fuisset cōmemorata: ne p̄ luorē idē rex ad quē cōfugerat: aliquid in eū machinaretur: finxit insaniā. Et quasi furore correptus: mutauit vultū suū. Et sicut legimus: Affectabat et tympanizabat ad ostia ciuitatis: et ferebat in manib⁹ suis: et p̄cidebat ad ostia porte. Et dixit rex Achis: Quid huc mihi adduxistis istū. Nunquid arrepticio ego op⁹ habeo? Et sic eū dimisit: vt impleat qd̄ hic scriptū est: Mutauit vultū suū: et dimisit eū: et abiit. Dimisit autē regez Achis. Hic vero dictū est: qd̄ mutauit vultū suū corā Abimelech: et dimisit eū: et abiit. Virimus autē nomina mutata esse: vt sacramentū ostenderet: ne si idem nomē repetitū esset in titulo psalmi: nō nobis ppl̄e tasse aliqd̄ in sacramēto: s̄ quasi gesta narrasse videret. Ultrūq; autē nomē: magnum cōtinet sacramentū. Nā Achis interpretatur: quomō est. Abimelech interpretat: p̄tris mei regnū. In illo verbo qd̄ quomō est dicitur: ignorantia significat: vt verbū mirantis et nō agnoscentis intelligas. In isto autē qd̄ dicit Abimelech: regnū iudeorū significat. Ex christi em̄ p̄sona pōt dici patris mei regnū: qz pater ipsius scdm̄ carnē Dauid: et regnū Dauid erat in gēte iudeorū. Corā regno ergo patris sui mutauit vultū suū: et dimisit eū et abiit: qz erat ibi sacrificiū scdm̄ ordinē Aaron: et postea ipse de corpore et sanguine suo instituit sacrificiū secundū ordinē Melchisedech. Mutauit ergo vultū suū in sacerdotio: et dimisit gentē iudeorū: et venit ad gentes. Quid est qd̄ affectabat? Affectu plen⁹ erat. Quid em̄ tā plenū affectu: q̄ misericōdia domini nō s̄r̄. Iesu christi: Qui vidēs infirmitatē nostrā: vt nos a sempiterna morte liberaret: tp̄alem mortē cū tanta iniuria p̄tumeliāq; suscepit. Et tympanizabat: qz tympanum nō sit: nisi cū coriū i ligno extēdit. Et tympanizabat Dauid: significans qd̄ crucifigēdus eēt christ⁹. Tympanizabat autē ad ostia ciuitatis. Que sūt ostia ciuitatis: nisi corda n̄ra q̄ clauseram⁹ p̄tra christū: qui d̄ tympano crucis apuit corda mortaliū. Et ferebat in manib⁹ suis. Quō ferebat i manib⁹ suis? Quia cū p̄mēdaret ipm̄ corpus suū et sanguinē suū: accepit in manib⁹ suis qd̄ norūt: fideles: et ipse se portabat qd̄ amō cū diceret: hoc est corpus meū. Et p̄cidebat ad ostia porte: id ē humiliavit se. Hoc est em̄ p̄cidere: vsq; ad initū fidei nostre.

Ostia em̄ porte: initū fidei: vñ incipit ecclesia et puenit ad speciem: vt cū credit ea q̄ nō videt: mereat perfrui: cū facie ad faciem videre cepit. Sic se habet titul⁹ psalmi. Audiamus iā ipsa verba affectantis: et tympanizantis ad portam ciuitatis.

Expositio psalmi.

Benedicā dñm in omni tpe: sp̄ laus eius in ore meo. B̄ic christ⁹: dicat et christian⁹: qz et christian⁹ in corpe christi ē. Et p̄pterea christ⁹ hō: vt possit christian⁹ eē angel⁹: q̄ iā dicat B̄ndicā dño. Inquis: Qñ b̄ndicā dñm? Aut tibi aliq;: Qñ tibi b̄nfacit: qñ abūdāt sc̄laria: qñ multū abūdāt frumētū: olei: vini: auri: argenti: m̄cipiorū: pecorū: salusq; ista mortalī iuulnerata et incorrupta p̄sistit: ea q̄ nascūt̄ crescūt oīa: nihil imatura morte s̄trahit: felicitas tota abūdāt in domo: circūfluūt oīa: tūc b̄ndices dñm. Nō: S; in omni tpe. Ergo et tūc: et qñ ista s̄m t̄pus et s̄m flagella dñi dei nostri turbant: auferrunt: minus nascunt: iam nata dilabunt: fugiūt em̄ h̄. Et inde sequit̄ penuria: egestas: labor: et dolor: tēptatio. Sed tu q̄ cantas tibi: B̄ndicā dñm in omni tēpe: semp laus ei⁹ in ore meo: et qñ ista dat: b̄ndic. Et qñ ista tollit: b̄ndic. Quia ille dat: ille tollit: sed seipm̄ a b̄ndicente nō tollit. Quis ē autē q̄ b̄ndicit dñm in omni tpe: nisi hūilis corde. Ip̄am em̄ hūilitatē: docuit dñs n̄r in corpe et in sanguine suo: qz cū cōmēdat corp⁹ et sanguinē suū: hūilitatē suā cōmēdat. In eo qd̄ in ip̄a historia scriptū ē: in illo qñ furore Dauid: qd̄ p̄termisim⁹: et saluē decurrebāt sup̄ barbā ei⁹: cum legeret Aplus: audistī ip̄as saluas: s̄ decurrētes sup̄ barbā. B̄ic aliq;: Quas saluas audiui⁹? Nōne mō lect⁹ ē Aplus cū dicit: Iudei signa petunt: et greci sapientiā querūt: Mō lectū est: Nos autē predicamus inq̄t christū crucifixū. Tunc tympanizabat iudeis quidē scandalū: gentibus autē stulticiā: ipsis vero vocatis iudeis et grecis christum dei virtutē et dei sapientiā: quia quod stultū est dei: sapiētius est hoīb⁹: et qd̄ infirmū est dei: fortius est q̄ hoīes. Saluē em̄ significant stulticiā: saluē significāt infirmitatē. Sed si quod stultū est dei: sapiētius est hoīb⁹. et qd̄ infirmū est dei: fortius est q̄ hoīes: nō tanq̄ saluē offendāt: sed attende: quia super barbā decurrunt. Quō em̄ saluē infirmitas: sic barba virt⁹ ostēditur. Tunc ergo virtutē suā corpore

infirmutatis sue. Et qđ forinsec⁹ infirmaba-
tur: tanqđ in salua apparebat. intus aut di-
uina virt⁹ tanqđ barba tegebat. Ergo hūi-
litas nobis cōmēdat. **Esto hūilis:** si vis bñ
dicere dñm in omni tēpe: et sp laus eius sit
in ore tuo: qđ et Job non tm̄ bñdixit dñm:
qñ abūdabāt illi oīa quib⁹ eū legimus di-
uitē fuisse: et pecore: et seruis: et domo: felice
filijs: et oībus rebus. Ablata sunt oīa vno
tpe: et impleuit qđ in hoc psalmo scriptū ē:
dicēs: **Dñs dedit: dñs abstulit:** sicut dñs
placuit: ita factū ē: sit nomē dñi bñdictū.
Ecce habes exēplū bñdicētis in omni tpe:
Quare autē bñdicit dñm hō in omni tpe:
Quia hūilis est. Quid ē esse hūilē: Nol-
le in se laudari. Qui in se vult laudari sup-
bus est. Qui supbus nō est: hūilis est. Nō
vis qđ esse supbus vt possis eē hūilis: dic
qđ dictū est. **In dño laudabit ani-
ma mea: audiat māsueta et letent.**
Ergo qui nō in dño volūt laudari: nō sunt
māsueta: sed truces: asperi: elati: supbi. Iu-
menta māsueta vult habere dñs. **Esto iu-
mentū dñi:** id est esto mansuetus. Sedet il-
le sup te: ipse reget te: noli timere ne offen-
das: et eas in p̄ceps. Infirmitas qđem tua
est: si attēde quis tibi p̄lideat. Pullus asi-
ni es: si christū portans. Nā et ipe in pullo
asini venit ad ciuitatē: et fuit illud iumentū
māsuētū. Nunqđ laudabat iumentū illd:
Nūqđ iumento dicebat: osāna filio Dauid:
bñdictus qđ venit in nomine dñi. Mellus
portabat: sed ille qđ portabat a p̄cedentib⁹
et p̄sequētib⁹ laudabat. Et dicebat forte iu-
mentū: **In dño laudabit aīa mea: audiat
māsueta et letent.** Nunqđ illud dixit ille asi-
nus fratres: sed dicat illud p̄plus qđ imitat
iumentū illud: si vult portare dñm suum.
Trascat forte p̄plus: qđ cōparat asello in qđ
sedet dñs: Et dicēt mihi aliqđ supbi et elati:
ecce asinos nos fecit. Sit asinus dñi qđqđ
hoc dic: ne sit equ⁹ et mulus: quib⁹ nō ē in-
tellectus. Hostis em̄ psalmū vbi dī: **Noli
te eē sicut equ⁹ et mulus: quib⁹ nō est intel-
lect⁹.** Equus em̄ et mul⁹ erigūt cervicē ali-
qñ: et sua ferocitate excutunt a se sessorē su-
um. Romant frenis: chamo: vteribus: do-
nec discāt subijci: et portare dñm suū. Tu
aut aīqđ freno tundant ora tua: esto man-
suet⁹: et porta dñm tuū. Noli in te velle lau-
dari: si laudet ille qui sup te sedet: et dicēs:
**In dño laudabit aīa mea: audiat māsueta
et letent.** Nā qñ audiūt nō māsueta: nō le-
tant: sed trāscunt: et ipsi sunt qui dicūt: qđ

asinos eos fecerimus. Qui em̄ mansueti
sunt: dignent audire: et esse qđ audiūt. **Se-
quit.** **Magnificate dñm mecum:**
**Quis est ille qđ exhortat: vt magnificemus
cum illo dñm:** Quisqđ est fratres in corpe
christi: ad hoc debet dare opant: vt magni-
ficetur cū illo dñs. Amat em̄ dñm quisqđ
est iste. Et quō illum amat: vt nō inuideat
coamatori suo. Quisqđ em̄ amat carnali-
ter: necesse est vt cum zelo pestifero amet.
Si qđ forte mangonū viderit rē quā pesti-
fero amore desiderauit: nūquid vult vt vi-
deat illā et alius: Necesse est vt zelo et liuo-
re saucietur: si alius eā viderit. Et sic serua-
tur: vt ille solus eā videat: et quilibet alius
nō videat: aut nec ipse. Nō sic est sapiētia
dei. Elidebim⁹ illā facie ad facie: et oēs vi-
debimus: et nemo se sibi celabit. Oibus se
exhibet: et integra est et casta est oibus. Illi
mutant in eā: et ipsa in eos nō mutat. Ipe
est veritas: ipse est x⁹. Nunqđ aliqñ audi-
stis fratres: qđ potuerit cōmutari deus no-
ster: Supereminens oīb⁹ vītas ē: verbū dei
est: sapiētia dei est: p̄ quē facta sūt oīa. Ha-
bent amatores suos. S; qđ dicit amator
ipius: **Magnificate dñm mecum.** Nolo so-
lus magnificare dñm: nolo solus amare:
nolo solus āplecti. Nō em̄ si ego amplex⁹
fuero: nō habet alius vbi man⁹ ponat. La-
tudo tanta ē in ipsa sapiētia: vt oēs ani-
me amplectantur et p̄fruant. Et qđ dicā fra-
tres: **Erubescāt qui sic amāt deū: vt inui-
deāt alijs.** Aurigā p̄diti hoīes amant: et qđ
quis amauerit aurigā aut venatores: vult
vt totus p̄pls cū illo amet: et hortat et dicit:
amate mecum illū pantomimū: amate mecum
illū: et illam turpitudinē clamat in p̄plo: vt
amet cū illo turpitudō: et christian⁹ nō cla-
mat in ecclia: vt amet cū illo vītas dei. Ex-
cite ḡ in vobis amatores fratres: et clama-
te vnicuiqđ vestroz: et dicite: **Magnificate
dñm mecum:** Sit in vob iste seruoz. Quare
vobis recitant ista et exponūt: Si amatis
deū: rapite oēs ad amorē dei: qđ vobis iun-
gunt: et oēs qđ sūt in domo vestra. Si ama-
tur a vobis corp⁹ christi: id ē vnitas ecclie:
rapite eos ad fruendū: et dicite: **Magnifi-
cate dñm mecum.** **Et exaltem⁹ nomē ei-
us in idipsum.** Quid ē exaltem⁹ nomē
ei⁹ in idipm: Hoc ē in vñū. Nā multi codi-
ces sic hñt: **Magnificate dñm mecum: et ex-
altem⁹ nomē ei⁹ in vñū.** Sive i idipm dicat:
sive in vñū: si idē dī. Ergo rapite qđ pote-
st hortādo: portādo: rogādo: disputādo:

rationē reddendo: cū māsuetudine: cū lenitate. **Rapite ad amorē: vt si magnificāt dñm: in vnū magnificēt.** Et pars Bonati videt sibi magnificare dñm. Quid eos offendit orbis terrarū? **Bicam⁹ illis: fratres magnificate dñm mecū: et exaltem⁹ nomen eius in vnū.** Quare in p̄cisione vultis magnificare dñm? Ille vnus est: quare duos p̄p̄os vultis facere deo? Quare vultis dissipare corpus ch̄isti? Certe enī ip̄e pende bat i cruce qñ tympanizabat. Et cū pēderet in cruce emisit sp̄m: et venerūt illi qui eū suspenderāt: et inuenerūt eū emisisse sp̄m: et n̄ illi fregerūt crura. Latronib⁹ aut̄ ad huc in cruce viuētib⁹ fregerūt: vt p̄ ip̄sū dolorē cōpendio mortis ab illo cruciatu liberarent: quomō solebat crucifixis fieri. **Ergo venit p̄secutor: inuenit dñm quiete deposuisse sp̄m: qz ip̄se dixit: P̄tātē habeo ponendi animā meā.** Pro quibus posuit aīam suā: Pro vniuersa plebe sua: p̄ toto corpe suo. **Venit. n. p̄secutor et nō fregit crura ch̄isti.** Venit Bonatus et dirupit ecclesiā ch̄isti. Integrū corp⁹ ch̄isti in cruce inter man⁹ p̄secutorū est: et inf̄ man⁹ christianorū nō est integrū corpus eccl̄ie. **Clamem⁹ ḡ fratres cū gemitu quātū possumus: dicētes: Magnificate dñm mecū et exaltem⁹ nomē eius in vnū.** Ecclesia enī illis clamat. **Glor est eccl̄ie clamans illis: q̄ se precipitauerūt.** Unde enī disrupti sunt? Per superbā. Bocet aut̄ ch̄istus humilitatē: cum cōmendat corpus et sanguinē suum: qd̄ dixim⁹ sanctitati vestre in hoc psal mi textu agi et celebrari: vbi cōmendat corpus et sanguis ch̄isti: vbi cōmendat hūilitas ch̄isti: quā p̄ nobis suscipē dignat⁹ ē. **Inquisiui dñm et exaudiuit me:** **Ubi exaudiuit domin⁹: Intus.** Ubi dat⁹ Intus. Ubi oras: ibi exaudiris: ibi beatificaris. **Orasti: exaudir⁹ es.** Beatificatus es: et nō scit qui iuxta te stat. **Bestū est totū in occulto: sicut dñs in euāgelio dicit: Intra in cubiculū tuū: claudē ostiū tuū: et ora in occulto: et p̄r tu⁹ q̄ videt in occulto: reddet tibi.** Cū ḡ intras cubiculū tuū: intras cor tuū. **Beati qui gaudent qñ intrant ad cor suū: et nihil mali ibi inueniūt.** Attēdat sanctitas vestra: quō nolūt intrare domos suas: q̄ habēt malas vxores: quō exeūt ad forū et gaudēt. **Cepit hora eē q̄ itratū sūt in domū suā: et p̄stātū sūt.** Intratū sūt. n. ad tedia: ad murmura: ad amaritudines: ad euerfiones. **Quia nō est dom⁹ cōposita**

vbi inter virum et vxores pax nulla est. Et melius illi est foris circuire. Si ergo miseri sunt: qui cū redeūt ad parietes suas: timēt ne aliquib⁹ suorū p̄turbationib⁹ euertant⁹: Qz sunt miscriores: qui ad cōsciētā suā redire nolūt: ne ibi liabus peccatorū euertatur. **Ergo vt possis libēs redire ad cor tuū: munda illud.** **Beati. n. mūdicores: qñ ip̄si deum videbunt.** Aufer inde cupiditatem sordes: aufer labez auaricie: aufer trabem superstitionū: aufer sacrilegia: et malas cogitationes: odia non dico aduersus amicū: sed etia⁹ aduersus inimicum. **Aufer ista omnia intra cor tuū: et gaudeb⁹ ibi.** Cū ibi ceperis gaudere: ipsa mūdicia cordis tui delectabit te: et faciet orare. quō si venias ad aliquē locū: silentiū est ibi: forte quies ē ibi: mūdus est loc⁹: oremus hic dicis: et delectat te cōpositio loci: et credis q̄ ibi te exaudiat deus. Si ergo loci visibilis te delectat mundicia: quare te nō offendit imundicia cordis tui? **Intra: munda omnia: leua oculos tuos ad deū: et statim exaudiet: Clama et dic: Inquisiui dominū et exaudiuit me.** **Et ex omnib⁹ tribulationib⁹ meis eripuit me.** Quare? **Quia cū fueris illuminat⁹: cū ceperis habere bonā p̄scientiā: restāt tribulationes: qz restat aliqd̄ infirmū.** Bonec mors absorbeat in victoria: et mortale b̄ induat imortalitatem: necesse ē vt in hoc seculo flagelleris: necesse est vt aliq̄s tēptationes suggestioesq̄ patiaris. **Mūdabit de⁹ oīa: eruet te ab omni malo et tribulatione: ip̄m queret.** Et inquisiui dñm: et exaudiuit me. Qui ergo nō exaudiunt⁹: nō dñm querūt. **Intēdat sanctitas vestra: Nō dixit inq̄siui aux a dño et exaudiuit me: Inquisiui a dño se nectutē et exaudiuit me: Inq̄siui a dño b̄ aut illud et exaudiuit me.** Aliud ē aliquid inquirere a domino: aliud ipsum dñm inquirere. **Inquisiui inquit dominū et exaudiuit me.** Tu autem quando oras et dicis: **Occide illum inimicū meum: nō dominū inquiris: sed quasi facis te iudicē super inimicum tuum: et facis questionariū deum tuū.** Unde scis: ne melior te sit cui⁹ mortē queris? **Eo ip̄o forte: quia ille nō querit tuam.** Ergo noli aliqd̄ a dño extra illum quere: sed ip̄m dñm quere: et exaudiet te: et adhuc te loquēte dicit: ecce assū. **Quid ē ecce assū: Ecce p̄s sum.** Quid vis: qd̄ a me queris? **Quicqd̄ tibi dederō vili⁹ ē q̄ ego: Meip̄m habe: me frue: me aplectē: nō dū**

Alia lra
Exquisiui.

potes totus: ex fide cōtinge me et inherere mihi. **Hoc tibi deus dicit: et cetera onera tua ego a te deponā: ut totus mihi ibereas:** cum hoc mortale tuū ad immortalitatem conuertero: ut sis equalis angelis meis: et semper videas faciem meā et gaudeas: et gaudium tuū nemo auferet a te: quia inquisisti dominum et exaudiuit te: et ex omnibus tribulationibus eruit te. **Biximus quod esset exhortatus amator ille: qui vult amplecti quod amat et dicit. Accedite ad eum et illuminamini:** Bicit enim quod ipse probauit. **Spiritualis enim quidā in corpore christi: vel etiā ipse dominus noster Iesus christus secundum carnem caput exhortans membra cetera: quid dicit: Accedite ad eum et illuminamini. Aut potius christianus aliquis spiritualis ad ipsū dominum nostrum Iesum christum inuitat ut accedam?** Sed accedamus ad eum ut illuminemur: non quod ad eum accesserunt iudei ut tenebrarent. Accesserunt enim ad illū ut crucifigerent: nos ad eum accedamus: ut corpus et sanguinem eius accipiamus. Illi de crucifixo tenebrati sunt: nos manducando crucifixū et bibendo illuminamur. **Accedite ad eum et illuminamini: Ecce ad gētes dicit: Crucifixus christus inter iudeos erat seruientes et vidētes: gentes absentes erāt. Ecce illi accesserunt qui in tenebris erāt. et qui non viderunt illuminati sunt. Unde accedunt gētes: fide secundo: corde inhiando: caritate currendo. Pedes tui: caritas tua ē. duos pedes habeto: noli esse claudus. Qui sunt duo pedes: Duo precepta dilectionis: dei et proximi. Istis pedibus curre ad deum: accedis ad illum: quia et ut curreres ipse hortatus est: et ipse suū lumen aspersit se: ut magnifice et diuine se sequi possit. Et vultus vestri non erubescant. Accedite inquit ad eum et illuminamini: et vultus vestri non erubescant. Non erubescet vultus nisi superbi. Quare? Quia elatus vult esse: et quando fuerit passus contumeliā: aut ignominiam: aut casū scilicet: aut aliquā afflictionē: erubescet. Sed noli timere: accede ad eum et non erubescas. Quicquid tibi fecerit inimicus: vide te superiorem esse apud homines: si tu apud deum superior illo es. Ego cepi: ego ligavi: ego interfeci: Quod superiores videbatur sibi iudei quando dominum colaphizabant: quando spuebant in faciem eius: et de canna percutiebant caput: quando spinis coronabant: quando tunica ignominiosa circumdabant: Quod superiores erant: et ille videbatur inferior: quia percutiebatur ad ostia porte: si ille non erubescerebat.**

Alia lra.
† facies vestre
non confundent

Lumen enim erat verum: quod illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Sicut. n. lumen non potest profundum: sic et illuminatum profundum non sinit. Accedite ergo ad eum et illuminamini: et vultus vestri non erubescant: Sed dicit aliquis: Quod ad eum accedo? Tantis malis: tantis peccatis oneratus sum: tanta scelera clamant de conscientia mea: Quod audeo accedere ad eum? Quod? Si humiliaueris te per penitentiam. Sed erubescas aut penitentiam agere. Accede ergo ad eum et illuminaberis: et vultus tuus non erubescet: Si enim timor erubescendi reuocat te a penitentia: penitentia autem facit te accedere ad deum: non vides quia penam gestas in vultu: quia ideo erubuit vultus tuus: quoniam non accessit ad deum. Ideo non accessit: quia non vult agere penitentiam: sicut attestat propheta. **Iste inops clamauit et dominus exaudiuit eum. Bocet te quod exaudiat: Iō non exaudiat: quia diues es: forte clamaueras: et non exaudiebaris. Audi ergo iste inops clamauit: et dominus exaudiuit eum. Inops clamat: et exaudiuit dominus. Et quod clamabo inops: Ut si habes aliquid: non inde presumas de viribus tuis: ut intelligas te indigentem: ut intelligas te tamdiu esse pauperem: quamdiu non habes illum qui fecit et diuites. Quod autem dominus exaudiuit eum: Et ex omnibus inquit tribulationibus eius saluum fecit eum. Et quod saluos facit ab omnibus tribulationibus? **Immittit angelus domini in circuitu timentium eum: et eruet eos:** Sicut scriptum est fratres: non quod habet aliqui mediosi codices. Immittet angelus domini in circuitu timentium eum et eruet eos: si sic: Immittet angelus domini in circuitu timentium eum et eruet eos. Quē hic dixit angelum domini: qui immittit in circuitu timentium eum: et eruit eos. Ipse dominus noster Iesus christus in prophetia dictus est magni consilii angelus: magni consilii nuncius. Sic illum dixerunt prophete. Ipse ergo magni consilii angelus: id est nuncius: immittit in eos qui timent dominum et eruit eos. Noli ergo timere ne lateas. Ubicumque dominum timueris: nouit te ille angelus: qui immittit in circuitu et eruet te. Aperte modo de ipso sacramento vult dicere: quod ferebatur in manibus suis. **Gustate et videte quoniam suauis est dominus:** Rōne aperit se psalmus: et ostendit tibi illā quam si infantiā et furore perstat: et sanā et sobriā ebrietatē illi? Dauid qui figurate sacramentum dominicum ostendebat: quando illi miseri coram rege Achis dixerunt quomodo ē? Quis dicebat dominus: nisi quod**

Alia lra.
† pauper

Alia lra.
† eripiet

manducauerit carnē meā: et biberit sanguinem meū: nō habebit in se vitam: Et illi in quibus regnabit achis: id est error et ignorantia: quid dixerūt: Quomō iste poterit nobis dare carnem suā māducare: Si ignoras gusta et vide q̄ suauis ē dñs: Si autē nō intelligis: rex es achis. Immutabit faciem suā: Baud et recedet a te: et dimittet te et abiect. **Beatus vir qui speret in dñ.** Hoc qd op̄ ē diu exponit: Quisq̄ nō sperat in dño miser ē: Quis ē q̄ nō sperat in dño? Qui in se sperat aliqui. Qd per est fratres mei attēdite: aliqui hoies nolūt sperare in se: s̄ in alijs hoibus. Salua salute ait ei: nihil mihi potes facere. Et forte loquit de hoie iam mortuo in ista ciuitate. Bicit salua salute illius. Et ille in alijs locis forte mortuus est. Et q̄ cito dicunt hoies hoc. Et nō dicūt: credo deo: q̄ nō te p̄mittit nocē mihi. Nō dicūt: credo deo meo: q̄ et si te p̄miserit ad aliquid meū: ad animā meā non te p̄mittet. Sed euz dicūt: salua salute illius: nec ipsi volūt habere salutē: et illos grauāt p̄ quos putant habere salutē. **Timete dñm omnes sancti eius: q̄a nihil deest timentibus eū.** Multi em̄ p̄te rea nolunt timere dominū: ne famē patiantur. Bicit illis: nolite fraudē facere. Et dicūt: vnde me pasco? Nō pōt ars sine impostura esse: nō pōt negociū sine fraude. S̄ fraudē punit deus: timete deum: sed si timuerō deū nō habeo vnde viuā. **Timete dñm oēs sancti eius: q̄a nihil deest timentibus eū.** Copiā p̄mittit trepido et dubitāt: ne si forte timuerit dominū deserant illi superflua. Pascebat te dñs contēnentem se: et deseret te timentē se. Attende et noli dicere: ille diues est: et ego pauper sum: ego timeo dñm: ille nō timendo quātū acquisiuit: et ego timendo nudus sum. **Uidet qd sequit.** **Diuites eguerūt et esurierunt inquirentes autē dñm nō minuent omni bono.** Si ad litterā accipias videtur te fallere. Respicias em̄ multos diuites iniquos mori in diuitijs suis: nō factos fuisse pauperes cū viuūt: vides illos senescere: p̄duci ad vltimū vite inter magnas copias diuitiarū: celebrari eis pompā funeris in magnis effusionibus: p̄duci vsq̄ ad sepulchrū diuitem: qui et expirauit in lectis eburneis circūflente familia suoz: et dicis in animo tuo: si forte nosti aliqua et peccata et scelera ipsius: ego noui q̄ tanta fecerit iste homo: ecce senuit: mortuus est

in lecto suo: deducunt illū sui: pompa tantū funeris celebratur: agnouit que fecerit: de cepit me scriptura: et sefellit vbi audio et cāto: diuites eguerūt et esurierunt. **Quādo iste inops fuit: quādo esuriuit.** Inquirentes autē dominū nō minuent omni bono. Quotidie ad basilicā surgo: quotidie genuflecto: quotidie inquirō dominū: et nihil boni habeo: iste nō inquisiuit dñm: et inter tanta bona defunctus est. Sic cogitantes suffocat laqueus scādali. Escam em̄ mortalē querit in terra: et verā mercedē nō querit in celo: et mittit caput in laqueū diaboli: cōstringuntur ei fauces: et tenet diabolus ad malefaciendū: et sic imitatur illum diuitem quē videt in tāta copia defunctū. **Noli ergo sic intelligere. Et quomō intelligā?** In bonis spiritualib⁹. Sed vbi sunt nō videntur oculis: sed corde. Non video ipsa bona. Uidet illa qui amat. **Iusticiā nō vi deo.** Nō em̄ aurum est: nō em̄ argētū est: Si aurū esset videres: quia fides est: nō vides. Et si nō vides fidem: quare amas seruū fidelē? Interroga teipsum qualē seruū diligis. Forte habes seruū formosū: staturōsum: bene compositū: furē: nequā: fraudulentū. Habes autē alium forte paruū statura: deformē facie: colore tetro: si delem: parcu: sobriū: attende rogo te: quē istorū duorū diligis? Si oculos carnis interrogas: vincit apud te pulcher iniustus: si oculos cordis: vincit deformis fidelis. **Uides ergo quod vis vt exhibeat tibi alter: id est fidez: exhibe illi et tu.** Quare gaudes ad eum qui fidē tibi exhibet: et laudas eum his bonis? Ergo que non videtur nisi oculo cordis: cū repletus fueris pauper eris. Et ille diues: ideo fuit: quia habebat lectū eburneū: et tu pauper es: cuius cubiculum plenū est tantis gemmis virtutū: iusticie: veritatis: caritatis. fidei: patientie et tolerantie. **Explica diuitias tuas: habes illas: et cōpara diuitijs diuitū.** At ille in mercato inuenit mulas preciosas: et emit eas. Si fidē inuenires venalē: quātū p̄ illa daret: quā te voluit deus gratis habere: et ingratus es. **Egent ergo illi diuites: egent: et quod ē grauius pane egēt.** Ne forte putetis: q̄ auro egent et argento: q̄ et hoc egent. Quātū habuit quidā: et quis eum sciuit? Sic mortuus est egens: quia plura volebat acquirere: q̄ tenebat. **Egent et pane.** Quare egēt et pane? Si intelligis panē: ille em̄ dixit: **Ego sum panis viuus qui de**

celo descendit: et beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam: quoniam ipsi saturabuntur. Inquirentes autem dominum non minuentur omni bono: Sed quo bono iam diximus? **Venite filij audite me: timorem domini docebo vos.** Putate fratres quia ego dico: putate quia David dicit: putate quia Apostolus dicit: imo putate quia ipse dominus noster Iesus christus dicit: **Venite filij audite me.** Audiamus illi simul: audite illi per nos. Vocare enim vult ille humilis: ille tympanizans: ille affectans docere nos vult. Et quid dicit: **Venite filij audite me: timorem domini docebo vos.** Voceat ergo: prebeamus aurem: prebeamus cor. Non aperiamus aures carnis: et cordis claudamus: sed sicut ipse dicit in euangelio: **Qui habet aures audiendi audiat.** Quis novit audire docentem christum per prophetam? **Quis est homo qui vult vitam: et diligit videre dies bonos?** Interroga. Nonne ois in vobis respondet: ego? An quisquam est in nobis qui non diligit vitam id est qui non vult vitam: et non diligit videre dies bonos? Nonne quotidie hoc murmuratis: et sic dicitis: quod diu ista patimur: quotidie peiora et peiora. Apud parentes nostros fuerunt dies letiores: fuerunt dies meliores. Si interrogares ipsos parentes tuos: similiter tibi de parentibus murmuraret. Fuerunt beati patres nostri: nos miseri sumus: malos dies habemus. Dominatus est ille: putabamus quia illo mortuo posset aliquod refrigerium dari: deteriora venerunt. Deus ostendit nobis dies bonos. Quis est homo qui vult vitam: et diligit videre dies bonos? Non hic querat dies bonos. Bonam rem querit: sed non in regione eius illam querit. Quomodo si aliquem iustum quererem in ea patria ubi non habitaret: dicerem tibi: bonum virum queris: magni virum queris: quere illum: sed noli hic. Superfluo hic enim queris: nunquam eum inuenturus es. Dies bonos queris: simul eos queramus: nolite hic. Sed habuerunt illos patres nostri. Fallimini. Quis hic laborauerunt. Legite scripturas. Ideo voluit deus ut scriberent: ut nos consolaremur. Epi bus Helisei fames: passi sunt eam patres nostri. Capita iumentorum mortuorum: auro vedebatur: occiderunt suos: et comederunt eos. Et due mulieres statuerunt inter se ut occiderent filios suos et manducarent. Occidit una filium suum: et manducaverunt eum ambe: alia nolebat occidere filium suum: et exigebat illa que prius occiderat filium: et talis rixa venit

ante regem. Adduxerunt se ad regem: contententes de interfectione filiorum. **Beati libi cibis auertat deus ea que legimus: Semp dies mali in seculo: sed semp dies boni in deo.** Habuit dies bonos Abraam: sed in tus in corde. Habuit dies malos quando a fame mutavit regionem: et querebat cibum. Sic omnes quesierunt. Paulus habuit dies bonos: qui dicit: In fame et siti: in frigore et nuditate. Sed non irascantur servi: Ipse dominus non habuit dies bonos in hoc seculo: contumelias: iniurias: crucem: et tanta mala patiebatur. Non ergo christianus murmure: videat cuius vestigia sequatur. Sed si dies bonos amat: audiat docentem et dicentem: **Venite filij audite me: timorem domini docebo vos.** Quid vis? Vitam et dies bonos: Audi et fac. **Contine linguam tuam a malo:** Facite illud. Nolo dicit homo miser: et linguam meam nolo continere a malo: et vitam volo et dies bonos. Si operarius tuus tibi diceret: et vasto ista vineam: et exigo a te mercedem: Ad duxisti me ad vineam ut falcitem illam et putem: coccido omnia ligna vitilia: precidam ipsam robora vitium: ut non hic habeas quod colligas: et cum fecero ista: redditur es mihi laborem meum: nonne insanum illum dicerem? Nonne illum de domo tua repelleres antequam mitteret manum ad falces? Tales sunt homines: qui et facere volunt mala: et iurare mendacium: et blasphemare contra deum et murmurare: et fraudem facere et inebriari: et litigare: et adulterari: et ligaturas adhibere: et ire ad sortilegos: et dies bonos videre. Bicit illi. Non potes male facies quare bonam mercedem. Si tu iustus es: iustus erit et deus. Ergo quid facias? Quid vis? Vitam volo: dies bonos volo. **Contine linguam tuam a malo: Et labia tua ne loquantur dolum.** Id est nulli fraudem facias: nulli mendacium. Sed quid est? **Declina a malo.** Pax est: nulli noceas: nulli occidas: si fureris: si adulteres: non fraudem facias: non falsum testimonium dicas: declina a malo. Cum declinaueris: dicis securus sum: perfecti omnia: habeo vitam: videbo dies bonos. Non solum: declina a malo. **Sed et fac bonum.** Parum est ut non expolies vestitum: vesti nudum. Si non expoliaueris declinasti a malo: sed non facies bonum: nisi cum peregrinum susceperis in domum tuam. Ergo sic declina a malo: ut facias bonum. **Quere pacem et sequere eam.** Non tibi dixit: habebis hic potestatem: quere illam et sequere. Quo eam sequor? Quo precessit.

Alia ista
et prohibe.

Alia ista
et inquire.

Dominus enim est pax nostra: surrexit et ascendit in celum. **Q**uere pacem et sequere illam: quia tu cum surrexeris: hoc mortale mutabis: et amplecteris pacem: ubi tibi nemo molestus erit. **I**bi est perfecta pax: ubi non esuriet. **N**am hic tibi pacem facit panis: subduc panem: et vide quale bellum erit intra viscera tua. **I**psi iusti quomodo genuerunt hic fratres: ut sciatis quod querimus hic pacem: consequemur autem in fine. **S**ed ex parte hic habeamus ut ex toto illic habere mereamur. **Q**uid est ex parte? **C**ordes simus hic: diligamus primum quomodo nos: sic dilige fratrem quomodo teipsum: habet cum illo pacem. **S**ed non possunt nisi existeret aliqua: quod inter fratres et inter sanctos extiterunt: inter Barnabam et Paulum. sed non que occideret concordiam: non que interimeret caritatem. **N**am et tibi ipsi resistit aliquando: et tamen non te odisti. **D**is enim quod peccat aliquid rixas secus. **P**eccavit: redit: irascitur sibi in seipso hoc fecisse: illud commisisse. **R**ixam ergo secum habet: sed ista rixa ad concordiam tendit. **V**ide quomodo secum rixetur: et dicat quidam iustus. **Q**uare tristis es anima mea: et quare turbas me? **S**pera in domino quoniam confortabor illi. **C**um dicit anime sue: quare turbas me: turbabat illum. **C**olebat forte ipse pati pro christo: et anima ipsius contristabatur. **E**t ille qui sciebat et dicebat: **Q**uare tristis es anima mea et quare turbas me: pacem adhuc non secum habebat: sed ex mente herebat christo: ut sequeretur illum anima eius: et non illum contristeret. **E**rgo quod rite pacem fratres: dominus dixit: hec loquor vobis ut in me habeatis pacem. **P**acem in terra vobis non permitto. **I**n ista vita pax vera non est: nec tranquillitas. **G**audium immortalitatis: societas angelorum permittit: sed quod non illam cum habet quiescit: nec illam habebit cum venerit. **O**culi domini super iustos: **N**oli ergo timere: labora: oculi domini super te sunt. **E**t aures eius ad preces eorum. **Q**uid vis amplius. **S**i murmurantem servum in domo magna non audiret paterfamilias: quereretur et diceretur: quanta hic patimur: et nemo nos audit: **N**unquid dicit illud de deo: quanta hic patior: et nemo me audit. **S**i audiret me: forte diceret: tolleretur mihi tribulatio. **C**lamor et tribulor. **T**antum tu tene vias eius. **E**t quoniam tribularis: audit te. **S**ed medicus est. **A**dhuc putre habes nescio quid. **C**lamas. **S**ed adhuc secatur: et non tollit manum: nisi secuerit quantum videt. **A**tem medicus crudelis est: qui ex audit hominem: et parcat vulnere et putredini.

Ni. **M**atres quomodo fricant in balneis ad salutem filios. **N**one paruuli clamant inter manus earum. **I**lle ergo crudeles sunt ut non parcant: non exaudiant lachrymas. **N**one plene sunt pietate. **E**t tamen clamant pueri: et non eis parcat. **S**ic et deus noster plenus est caritate: sed ideo videtur non exaudire ut sanet et parcat in sempiternum. **O**culi domini super iustos: et aures eius ad preces eorum. **F**orte dicunt mali: ego securus facio mala: quod non super me sunt oculi domini. **I**am deus ad iustos attendit: me non videt: et quicquid fecero securus facio. **S**tatim subiecit videns cogitationes hominum spiritus sanctus et ait: **O**culi domini super iustos: et aures eius ad preces eorum. **Q**uare autem domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum. **C**lamaverunt iusti et dominus exaudivit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum eruit eos. **I**usti erant tres pueri: de camino clamauerunt ad dominum: et laudibus eorum ignes friguebant. **A**ccedere et ledere flamma non potuit laudantes deum innocentes et iustos pueros: et eruit eos de flamma. **D**icit aliquis. **E**cce vere iusti qui exauditi sunt: sicut scriptum est: **C**lamaverunt iusti: et dominus exaudivit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum eruit eos. **E**go autem clamaui: et non me eruit. **A**ut ego non sum iustus: aut non facio quod mihi iubet: aut forte me ille non videt. **N**oli timere: tamen fac quod iubet. **E**t si te non eruit corporaliter: eruet spiritualiter. **I**lle enim qui tulit de flamma tres pueros: nunquid tulit de flamma machabeos. **N**one illi in ignibus hymnizabant: illi in ignibus expirabant. **B**eatus trium pueroz: nonne ipse est et machabeorum. **I**llos eruit: et illos non eruit: imo utrosque eruit. **S**ed tres pueros sic eruit: ut et carnales perfunderent. **M**achabeos autem ideo non sic eruit: ut illi qui persequantur in penas maiores irerent: cum putabant se oppressisse martyres dei. **E**ruit Petrum quoniam venit ad illum angelus: cum esset in vinculis: et ait illi: **S**urge et exi: et subito soluta sunt vincula: et securus est angelus: et eruit illum. **N**unquid Petrus perdidit iusticiam: quoniam non illum eruit de cruce. **N**on eruit nunc: et eruit tunc. **A**n ideo diu vixit ut iniustus fieret. **F**orte plus enim exaudivit postea quam prius: quoniam illum vere de omnibus pressuris eruit. **N**am quoniam primum illum eruit: quanta ille pertulit postea. **I**lluc enim misit postea: ubi nihil mali pati potuisset. **I**uxta enim dominus his qui obtriverunt cor: et humiles spiritus salvos faciet. **A**liud est deus: humilis est christus. **S**i vult ut altus deus vicinet: ille humilis.

Alia lra.
† liberauit.

Alia lra.
† in.

Alia lra.
† qui tribulato
fuit corde.
† saluabit.

milis sit. **M**agna mysteria fratres: **D**eus sup omnia est. **E**rgis te: et non illū tangis: **H**ūilias te: et ipse ad te descēdet. **M**ulte tribulationes iustorū: Nunquā dicit: ideo sint christiani iusti: ideo audiāt vbum meuz: vt nihil tribulationis patiant. **N**ō hoc pmitit: sed dicit: **M**ulte tribulationes iustorū. **M**agis si iniusti sunt: pauciores habēt tribulationes. Si iusti: multas habēt. Sed post paucas tribulationes aut nullas: illi veniēt ad tribulationē sempiternā vnde nūq̄ cruātur. Iusti aut post multas tribulationes: veniēt ad pacē sempiternā: vbi nūq̄ aliquid mali patiant. **M**ulte tribulationes iustorū: **E**t de omnib⁹ his eruet eos. **C**ustodit dñs omnia ossa eorū: vnū ex his nō coteretur. **E**t hoc fratres nō accipiamus carnaliter. **O**ssa sunt firmamēta fidelium. Quō em̄ in carne nostra ossa faciūt firmamētū: sic in corde christiano fides facit firmamētū. **P**atiētia ergo q̄ est in fide: ossa sūt interiora. **I**psa sunt: que frāgi nō possunt. **C**ustodit dñs omnia ossa eorū: vnū ex his nō coteret. Si de dño nostro **J**esu christo dixisset b: **C**ustodit dñs oīa ossa filij sui: vnū ex his nō coteretur: sicut iaz alio loco pfigurā de illo: qm̄ agnus ductus ē macrādus. et dictū est de illo: **O**s ei⁹ noli frāgē: impletū est in dño: qz cū penderet in cruce expirauit anteq̄ veniēt illi ad crucē: et inuenerūt iam corpus exanime: et noluerūt crura ei⁹ frāgere: vt adimpleret qd scriptū est: Sed pmissit illud et ceteris christianis: **B**ñs custodit oīa ossa eorū: vnū ex his nō coteret. **E**rgo fratres si viderimus aliquē sanctū tribulationes pati: et forte vel a medico sic secari: vel ab aliq̄ psecutore sic cedi: vt eius ossa frāgant: nō dicam⁹ nō erat iustus iste. **N**am dñs hoc pmissit iustis suis: d quib⁹ ait: **C**ustodit dñs omnia ossa eorū: vnū ex his nō coteret. **E**lis videre: qz alia ossa dixit: q̄ diximus firmamēta fidei: id est patientiā et tolerantia in omnibus tribulationib⁹: **I**psa em̄ sunt ossa q̄ nō frangunt. **A**udite et in ipsa passione dñi: inspicite qd dico. **B**ñs erat in medio crucifixus: iuxta illū duo latrones. vn⁹ insultauit: alē credidit. vn⁹ dānat⁹ est: alē iustificat⁹ est. **E**n⁹ habuit penā suā: et hic et in eternū. alteri aut dixit dñs: **A**mē dico tibi: hodie mecū eris in paradiso: et tñ illi q̄ venerant dñi ossa nō fregerūt: latronū aut fregerunt. Sic fracta sunt latronis ossa q̄ blasphemauit: quō latrōis

Alia
liberabit.

q̄ credidit. **E**bi est q̄ qd dictū est: **B**ñs custodit oīa ossa eorū: vnū ex his nō coteretur. **E**cce cui dixit: **H**odie mecū eris in paradiso: non potuit oīa ossa custodire: **R**espondet tibi dñs: imo custodiui: nā firmamētū fidei ipsius frangi nō potuit illis ictibus quibus crura sunt facta. **M**ors peccatorū pessima: **A**tendite fratres: nō ppter illa que dicebam⁹: **E**lere magn⁹ domin⁹: et miscdia eius vera: qui nobis dedit māducare corpus suū in q̄ tanta ppeffusus est: et sanguinē bibere. **Q**uomō respicit mala cogitātes et dicētes: ille male mortu⁹ est: **C**ū iustus esset: a testijs psumptus est: **N**ō erat ille iust⁹: ideo male periit. **N**ā nō periret: si iustus esset. **E**rgo ille iustus est: q̄ in domo suo et lecto suo moriē. **H**oc ē ergo iquis. **Q**uid: **M**ors: qz noui pctā et scelera ipius: et bñ mortu⁹ est: **I**n domo sua: intra limina sua: nulla pegrinationis iniuria fuit illi: nulla vel in matura etate. **A**udi de um. **M**ors peccatorū pessima. **Q**ue tibi videt bona: pessima ē: si intus videas. **E**ides foris iacentē in lecto: nunquā vides in tus raptū ad gehēnā. **A**udite fratres et ex euāgelio inspicite: qd sit mors peccatorū pessima. **N**ūquā nō duo erāt in isto seculo: diues q̄ induebat purpura et bysso: et epulabatur splēdide: alter paup q̄ iacebat ad ianuā eius vlcerosus: et canes veniebāt et lingebant vlcera eius: et desiderabat saturari de micis q̄ cadebāt de mensa diuitis. **C**ōtigit aut mori inopem illū. **I**ustus erat ille inops et deferri ab āgelis in sinū **A**brae. **Q**ui viderat corpus illi⁹ iacere ante limē diuitis: et nō esset q̄ sepeliret: quāta forte diceret: sic moriā ille inimicus meus: et ille q̄ me psequit: sic illū videā. **E**xecratur corp⁹ sputo: putent vulnera: et ille in sinu **A**brae req̄escit. **S**i christiani sumus: credam⁹. **S**i nō credim⁹ fratres: nemo se fingat christiannū. **F**ides nos pduxit. **Q**uō illa dixit dñs sic sunt. **A**n verū dicet tibi mathematicus: et verū nō est qd dicit tibi christus: **Q**uali autez morte mortuus ē ille diues. **Q**ualis mors eē potuit in purpura et bysso: q̄ pspuosa: q̄ pōposa: **Q**ue exege funeris ibi erant: **Q**uātis aromatib⁹ sepultū est illud cadauer: **E**t tñ cū apud inferos ī tormētis esset: desiderauit ex illius ptepti paupis digito stillari aque guttā ardentē lingue sue: neq̄ impetrauit. **V**iscite ergo qd sit: mors peccatorū pessima. **E**t nolite interrogare stratos pcciosis vestib⁹ lectos: et carnē mul-

nis diuitijs obuoluta: lamentationis pom-
pam exhibentes: plangentē familiā: turbā
obsequentiū pcedentē ac sequentem: cū cor-
pus efferebat: marmoratas: auratasq; me-
morias. Nam si hec interrogatis: respon-
dent vobis falso: quod multoz nō leuiter
peccatoz: sed oīno sceleratoz mors opti-
ma est: q̄ sic plangi: sic cōdiri: sic cōtegi: sic
efferrī: sic sepeliri meruerūt. **S**z interroga-
te euāgelii: z ostendit fidei vestre: in penis
ardentē animā diuit: quā nihil adiuuerūt
omnes honores z obseq̄a: que mortuo cor-
pori eius uiuentiū vanitas p̄buit. Sed qz
multa sunt genera peccatoz: z nō esse pec-
catozem difficile est: aut fortasse in hac vi-
ta non possibile: subiecit statim cuius gene-
ris peccatoz esset mors pessima. **E**t qui
oderūt iustū: inquit: delinquet. Quē
iustū: nisi eum qui iustificat impiū: Quem
iustū: nisi dñm Iesum christū: qui est etia
ppinatio peccatoz nroz: Qui q̄ hūc ode-
rāt mortē pessimā hñt: Quia i peccat̄ suis
moriunt: qui p eū deo nro nō recōciliant.

Redimet em̄ domin⁹ aīas seruo-
rū suoz. Scdm̄ animā em̄ intelligēda ē
mors peccatoz pessima aut optima: non
fm̄ corpora: aut cōtumelias: aut honores
quos homines vident. **E**t nō delinquet
omnes q̄ sperāt in eū. Iste est mod⁹
hūane iusticie: vt vita mortalis quātūlibet
pficiat: qz sine delicto esse non pōt: in h̄ nō
delinquat: dñi sperat in eū in quo est remis-
sio delictoz: Amen.

Expliat Tractatus de ps. xxxiii.

Incipit Tractatus de ps. xxxiiii.

Prefatio.

Psalmt istū nobis a iubētib⁹ fratrib⁹
z coepiscopis meis impositiū esse ad
tractandū: nouerit caritas vestra: volu-
erunt vt in comun⁹ aliqd̄ audiam⁹. Ab illo
em̄ oēs audiui⁹: a quo piter discim⁹: z in
cui⁹ schola cōdiscipuli sum⁹. Titul⁹ ipsius
morā nobis nō facit: Breuis ē em̄ ad intel-
ligendū: maxime nutritis in ecclia dei: nō
difficilis: Habet em̄: **Ipsi David.** Da-
uid interpretat manu fortis: vel desiderabi-
lis. **P**salmus q̄ manu forti z desiderabili:
qui nostrā mortē vicit: qui nobis vitā pmi-
sit. In hoc em̄ manu fortis: quia mortē nō
strā vicit: In h̄ desiderabilis: qz vitā eternā
pmisit. Quid. n. forti⁹ manu hac: q̄ tetigit
loculū z mortu⁹ r̄surrexit: Quid forti⁹ māu
hac q̄ m̄dū vicit: nō ferro armata: s̄ ligno
trāsfixa: Quid aut desiderabili⁹ eo quē nō

vidētes martyres mori voluerūt: vt ad illū
venire mererent: Ergo psalmus illi: illi cor
nostrū: illi lingua nra digna cantet: si tamē
ip̄e dignabit donare qd̄ cantet. Nemo illi
cantat digna: nisi q̄ ab illo accepit qd̄ can-
tare possit. **B**eniq; hoc qd̄ mō cantamus:
spū ei⁹ dictū est p̄ pphetā ei⁹: z in eis v̄bis
ibi nos agnoscim⁹ z ip̄m. Nec iniuriā faci-
mus: qz dicim⁹ nos z ip̄m: qm̄ cū esset i ce-
lo sic clamauit: quid me psequeris: cū cum
nemo tangeret: z nos in terra laborarem⁹.
Ergo vocē eius audiam⁹: nūc corpis: nūc
capitis. Est em̄ psalm⁹ iste inuocās deum
cōtra inimicos i tribulationibus hui⁹ seculi:
Et vtiq; ip̄e ē christ⁹: tribulato tūc capite:
z tribulato nūc corpe: tamē p tribulationes
omnib⁹ mēbris suis dans vitā eternā: quā
pmittēdo desiderabilis fact⁹ est.

Sermo prim⁹ de p̄ia p̄e psalmi

Iudica: inquit: dñe nocentes
me: z expugna expugnātes
me. Si deus p nobis: quis cōtra
nos: Et vnde hoc nobis p̄stat de⁹: **A**pp̄-
hende: inquit: arma z scutū: z exur-
ge in adiutoriū mibi. Magnū specta-
culū est videre deū armatū p te. **E**t qd̄ ei⁹
scutū: que arma: **N**ūc inq̄t alio loco homo
iste q̄ z hic loquit: Ut scuto bone volūtatis
tue coronasti nos. Arma aut eius quibus
nō solū nos munit: sed etiā pcutiat inimi-
cos: si bñ. pfecerim⁹ z nos erim⁹. Sicut em̄
nos vt armemur ab illo habem⁹: arma de
nobis. Sed ip̄e sic ip̄e de his arma quos
fecit: nos de his armamur que ab ip̄o ac-
cepimus qui nos fecit. **V**icit hec quodam
loco arma nostra apostolus scutū fidei: et
galeā salutis: z gladiū spiritus qd̄ est v̄bū
dei. Armavit nos talib⁹ armis: qualib⁹ au-
ditis laudabilib⁹: z inuictis: insupabilibus
z splēdidis: spūalib⁹ sane atq; inuisibilib⁹:
quib⁹ z hostes inuisibiles expugnam⁹. Si
vides hostē tuū: videant arma tua. Arma-
mur earū rerū fide: quas nō videm⁹: z ster-
nimus hostes quos nō videmus. **E**lerūtū
carissimi: arma ista ne putetis sic esse: vt q̄si
quod scutū est: semp scutū sit. aut quod ga-
lea est: semp galea sit. aut qd̄ lorica est: sem-
per lorica sit. In istis em̄ armis corporali-
bus ita est: q̄q; z de ferro que fiunt mutari
possint: vt ex gladio fiat securis: tamē ip̄m
apostolū videmus dixisse quodaz loco: lo-
ricam fidei: z alio loco dixisse: scutū fidei.
Ergo ip̄a fides: z lorica potest esse: z scutū.
Scutū ergo ē quia tela inimicorū excipit

Alia f. a.
i eo.